

درگذشت دکتر امیر پروین

هش به گروه تاریخ دانشگاه شهید بهشتی پیوستند. مدتی نیز معاون پژوهشی دانشکده ادبیات همان دانشگاه بودند. در همان حال با وزارت علوم در مسائل اداری و علمی فعالیت و همکاری نزدیکی را دنبال کردند. ایشان در مقام سرپرستی دفتر یونسکو در تهران و پس از آن سرپرستی دانشجویان ایرانی در ممالک فرانسه زبان هم چند سالی خدمت کردند. در کنار فعالیتهای علمی و اداری مرحوم پروین مشغول گذراندن تز دوره دکتری در رشته تمدن و فرهنگ اسلامی بودند و آخرین روزهای تنظیم پایان نامه را می گذراندند. شرح کامل فعالیتهای ایشان از حوصله این مختصر خارج است. لیکن باید افزود که شادروان امیر پروین با توجه به روحیه بردباری، متانت، خوش خلقی و صمیمیتی که داشت در میان همکاران و دوستان از مقبولیت خاصی برخوردار بود. حضور او همواره محفل دوستان را گرم و صمیمی و مایه نزدیکی دلها می شد. لذا مرگ او همگان را اندوهگین و متأثر ساخت و در دانشگاه های شهید بهشتی، شیراز و مسجد بلال و چند محل دیگر برای ایشان مجالسی برپا گشت که حضور دوستان و همکاران نشانگر علاقمندی به وی بود. کتاب ماه تاریخ و جغرافیا درگذشت این همکار ارزشمند را به خانواده ایشان، گروه تاریخ دانشگاه شهید بهشتی و اهل تاریخ و جامعه علمی کشور تسلیم عرض می نماید. یادش گرامی باد.

در نخستین روزهای سال جاری جامعه علمی کشور بخصوص اهل تاریخ با کمال تأسف یکی از فعالان خود را از دست داد. روز هجدهم فروردین ۱۳۷۷ هـ ش دکتر امیر پروین استاد بخش تاریخ دانشگاه شهید بهشتی رخ در نقاب خاک کشید. متأسفانه در سالهای اخیر تعداد قابل توجهی از استادان تاریخ از میان ما رفته اند. دکتر خواجهویان و دکتر حائری از دانشگاه مشهد، دکتر جراحی از دانشگاه یزد، دکتر مشکور از دانشگاه تربیت مدرس، دکتر زریاب خویی از دائرةالمعارف، دکتر رضوانی استاد سابق دانشگاه تهران یکی پس از دیگری دار فانی را وداع گفته اند. در آخرین روزهای سال ۱۳۷۶ دکتر فرقانی نیز درگذشت. ایشان سالها در کسوت دبیری تاریخ بودند و در مدت اشتغال رئیس گروه آموزشی تاریخ دبیران استان تهران بودند. اکنون نیز با درگذشت دکتر پروین همگان بهت زده و غمگین شدند زیرا علاوه بر همکاری ارزشمند انسانی با سجایای اخلاقی و صفات پسندیده را از دست می دادند. شادروان امیر پروین در سال ۱۳۳۶ هـ ش متولد شدند و تا دوره دیپلم را در شهرهای تهران و مشهد بسر بردند و سپس لیسانس را از دانشگاه مشهد گرفتند. دوره فوق لیسانس را در فرانسه گذراندند و طی این مدت فعالیتهای سیاسی و اجتماعی و اسلامی نیز داشتند. در هنگام انقلاب به ایران بازگشتند و پس از چندی ریاست دانشگاه بوعلی همدان را عهده دار شدند. از سال ۱۳۶۱